

Dopisi.

Pišece-Globoko. Zdaj se pa tudi mi že smemo oglasiti v »Angelčku«. Lani je prihajal k nam »Angelček« v 90 izvodih, letos pa na šolo v Pišecah v 42, v Globokem pa v 49 izvodih. Komaj ga že vsakrat pričakujemo. Pridno pa tudi rešujemo uganke in rebase, kolikor smo jim kos. Žal je res otrokom, da jih bo polovica morala popustiti »Angelčka« radi zvišane naročnine.*

»Marijinemu zvončku« pa moramo naznaniti, da smo tudi pri nas ustanovili 30. maja letos pri večernicah »Marijin Vrtec«. Željno smo pričakovali tega dne, 126 dečkov in deklic (65 iz pišečke, 61 iz globoške šole) nas je šlo v spremstvu gospodov učiteljev in gospoda kateheta z banderom, deklice pa napletene v cerkev pred Marijin oltar. Tam smo zapeli najprej Marijino pesem. Pazljivo smo potem poslušali gospoda kateheta, ki so nas opominjali, da moramo biti po zgledu svetega Alojzija in svete Terezije zmiraj lepe in prijetno dehteče rožice v Vrtcu Marijinem. Gotovo nas je bila Marija zelo vesela, ko smo tako odločno odgovarjali na vprašanja gospoda kateheta in obljubljali, da hočemo Mariji zmiraj zvesto služiti, in ko smo odmolili »O Gospa moja«. Ko smo dobili svetinjice in podobice od gospoda kateheta, se nam je zdelo, kakor da bi nam jih Marija

* Še mnogobolj je žal nam, uredništvu in upravništvu. A ne moremo drugače. Celo še bolj bomo morali zvišati naročnino ali — obmolkniti. Žalostno je to! In ni pomoči. Op. ur.

sama dajala. Peli smo potem ob blagoslovu, odpevali tudi k litanijam in sklenili slovesnost s pesmico »Veš, o Marija«.

Seveda bo pa Marija tudi gledala, kako bomo izpolnjevali pravila Marijinega Vrtca. Gotovo bo pa še s posebnim veseljem gledala na tiste junake in junakinje, ki tudi 5. točko abstinence natanko izpolnjujejo. Ne pozabimo nikdar, kar smo peli:

»Zmiraj pri tebi hotel bi stati!
Ljubljena mati, spomni se me!«

Iz Škofje Loke.

Tudi naš »Marijin Vrtec« v Škofji Loki ne sme ostati zadnji. Dne 9. junija smo potovale na Brezje in v Kropo. To je bil vesel dan! Z osmim vlakom smo se peljale na Brezje. Tam smo bile pri sv. maši in pri kosilu. Ogledale smo si razne zanimivosti. Prav lepo smo tudi molile za častite sestre in smo jim pisale. Potem smo odkorakale v Kropo. Nekatere so pa tudi pešale. Naposled smo prišle v Kropo. V žeblijski zadrugi smo počakale gospoda župnika iz Kroke. Z našim gospodom vodnikom sta nas peljala pogledat, kako se delajo žebliji in verige. Prav lep dan je bil ta naš izlet.

Marijin vrtec v Prevaljah.

V nedeljo dne 24. avgusta l. l. smo šle deklice »Marijinega Vrtca« na izlet na Šelenberk k Maku. Ob eni popoldne smo se zbrale pred župno cerkvijo. Pred odhodom smo stopile v cerkev, da se priporočimo Mariji in angelu varihu. Z veselim srcem smo potem nastopile težavno pot. Pot je namreč precej strma. Bilo je tudi vroče. Ko smo dospele na Čuježev hrib, smo počivale in zapele nekaž pesmic. Od tu so

nam pokazali vodnik Makovo hišo, ki je stala še precej daleč na drugem hribu. Navzdol je šlo pa veliko hitreje, in kmalu smo bile zopet v dolini. Po strmi stezi smo končno vendar dospele na tako zaželjeni kraj. Naproti so nam prišle nekatere deklice iz Šelenberka. Veselo smo se pozdravljale. Nato smo šle v prijazno sobo, kjer je bil krasno ovenčan oltarček z Marijino podobo. Radostno smo pozdravile svojo nebeško Mater s pesmico: Marija, mati ljubljena. Tu smo imele potem svoj shod. Po shodu so nas dobra Makova mati povabili v drugo sobo, pa nam prinesli kislega mleka in kruha. Potem smo šle vse na vrt in igrale različne igre. Kar naenkrat se je pa pooblačilo, začelo je grmeti in liti. Toda to nas ni veliko motilo. Šle smo nazaj v sobo in se tam zabavale. Pripovedovale smo si pravljice, kako so palčki premagali velikane, kako je postal sv. Peter čebelar, pa si stavile uganke. Medtem je prinesla domača hčerka, ki je tudi v »Marijinem Vrtnu«, krotko grlico. Ko na vprašanje, zakaj ima grlica črn trak okoli vratu, ni znal nihče odgovoriti, je povedala ena deklica ljubko pravljico o grlici, ki jo je posnela po »Angelčku«. Sledila je tudi smešna igra: Abraham ima sedem sinov — ki je povzročila veliko smeha. Prepele smo celo vrsto lepih pesmic in slišale dve lepi deklamaciji. Čas je hitro minul. Preden smo odšle, so nam domači zopet postregli s sladkim mlekom, s kavo in pogačo. V imenu »Marijinega Vrtna« smo se dobri Makovi materi zahvalile, da so nas tako pristrčno sprejeli in tako bogato pogostili. Vse smo pa z gorečo prošnjo in globoko hvaležnostjo krepko zaklicale: »Bog plačaj in devica Marija!« Med tem časom je dež prenehal. Obiskale smo še Marijo in se napotile proti domu. V slovo smo trikrat krepko zaklicale »živijo« in zapele »Lepa naša domovina«. Kako lahka je bila sedaj pot proti domu! Saj smo že komaj čakale, da povemo doma, kako prijetno smo se imele na izletu. Ta krasni dan nam ostane v najlepšem spominu.

Schneider Darinka, Mastek Marija, Kordeš Marija.